

[Indenrigsministeren.]

gere, indeholde Bestemmelse om Nedsættelse af et staaende Udvalg til Forvaltning af Kasse- og Regnskabsvæsenet. Der kan i øvrigt i Vedtægten træffes Bestemmelse om Nedsættelse ogsaa af andre staaende Udvalg. Det er en Selvfølge, at i Kommuner med under 2 000 Indbyggere kan der paa samme Maade gives en sognekommunal Vedtægt.

I § 11 er af Ministeriet indsat Regler for Valg af staaende Udvalg, svarende til de i Købstadlovsforslaget givne Regler, der foreskriver Forholdstalsvalg anvendt, naar det kræves af noget Medlem. Det er klart, at med Hensyn til de større Landkommuner, hvor staaende Udvalg vil blive nedsat i større Omfang, kan der være samme Grund til at sikre de smaa Mindretal en vis Adgang til dette Udvalgsarbejde, saaledes som jeg har fremført under Købstadkommunallovsforslagets Behandling for Købstædernes Vedkommende. Da hele dette Problem imidlertid for Tiden forhandles i det Udvalg, der er nedsat angaaende Købstadkommunalloven, har jeg ikke stillet noget Forslag vedrørende dette Forhold her, men forbeholder mig senere under Lovforslagets Behandling at vende tilbage hertil, naar Resultatet af Forhandlingerne om Købstadkommunalloven paa dette Punkt foreligger.

I § 14, 2det Stykke, foreslaas, at Forholdet mellem Person- og Ejendomsbeskatningen, der jo fastsættes for en 4-aarig Periode ad Gangen, i visse Tilfælde skal kunne ændres indenfor den 4-aarige Periode, nemlig naar der i Perioden opstaar særlige Omstændigheder, som ikke kunde forudses ved Periodens Begyndelse, hvorved enten Skatteprocenten eller Ejendomsskatteprocenterne ensidigt stærkt forøges. Der er her selvfølgelig tænkt paa de Tilfælde, hvor der sker pludselig og voldsom Stigning i en Kommunes Indbyggertal, hvorved Kommunens Karakter i Løbet af kort Tid helt ændres.

I § 19 gives visse nye Regler for Indsendelsen af Kommunernes Budgetter til Amtsraadets Gennemsyn, hvorved det bliver lettere for Amtsraadet at bedømme Budgettets Holdbarhed, og det fastsættes, at et Amtsraad, naar det findes fornødent, kan give et Sogneraad Paalæg om at foretage en tilstrækkelig Skatteudskrivning til Dækning af forekommende Underskud. Det er klart, at der ikke ved den Myndighed, der her udtrykkelig gives Amtsraadet, rokkes ved det Ansvar for Budgettets Holdbarhed, som

vedblivende ligger og maa ligge hos Sogneraadet.

Jeg skal i øvrigt i Forbindelse med Spørgsmaalet om Budget og Regnskab sige, at jeg har anmodet det Udvalg, hvis Arbejde med Landkommunallovens Revision nu er afsluttet, om at ville gøre et Forsøg paa i Samarbejde med Statistisk Departement at udarbejde et Regnskabskema for Landkommunerne, saaledes at der her kunde naas hen til større Ensartethed end nu, og saaledes at Sogneraadet derved kunde blive befriet for noget af det betydelige Ekstraarbejde, som følger med Afgivelsen af Oplysningerne under den nuværende Form til Statistisk Departement.

§ 21 er den saakaldte Samtykkeparagraf, der omfatter de Handlinger, et Sogneraad skal have Amtsraadets Samtykke til. Adskillige af de Bestemmelser, der her fandtes i den gamle Lov, er allerede afløst gennem andre Love.

Som nye Bestemmelser, der er indsat, skal jeg nævne, at Sogneraadet, forinden det iværksætter Foranstaltninger, der nødvendiggør Optagelse af Laan, skal indhente Amtsraadets Samtykke til Laanet. Jeg nærer nogen Tvivl om, at i og for sig Erfaringerne i Sogneraadene har gjort denne Bestemmelse nødvendig; men overfor den enstemmige Tilslutning til Bestemmelsen i det nedsatte Udvalg har jeg ikke villet ændre Forslaget paa dette Punkt.

Der er endvidere indsat den nye Bestemmelse, at Sogneraadet uden Samtykke fra Amtsraadet kan yde visse Bidrag til Foreninger og Institutioner, naar det samlede Beløb holder sig indenfor 2 pCt. af Aarets Skattebeløb. Der er selvfølgelig her tænkt paa de almennyttige eller velgørende Foreninger, hvis Virksomhed Kommunerne ønsker at støtte med mindre Bidrag, og hvor det er urimeligt hver Gang at skulle indhente Amtsraadets Samtykke.

Det foreslaas endvidere, at der uden Amtsraadets Samtykke kan ydes Formand og Kasserer Vederlag eller Medhjælpssum, naar Beløbene holder sig indenfor, hvad der svarer til 1 Kr. 25 Ø. pr. Indbygger. I de Tilfælde, hvor Formanden ogsaa er Kasserer, kan der dog ikke uden Amtsraadets Samtykke ydes mere end indtil 75 Ø. pr. Indbygger. Disse Beløb er sat noget højere end af det nedsatte Udvalg foreslaaet. Det kan imidlertid ikke nægtes, at Formands- og Kassererstillingen rundt om i Landkommunerne efterhaanden betyder en ganske overordentlig betydelig personlig Byrde for de paagældende, og jeg tror, at det i hvert